

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/119/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716202575
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2716202575.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobcov: 1/ Obec Radošovce, Radošovce, IČO: 00 309 907 a 2/ Materská škola Radošovce, Radošovce 13, IČO: 37 843 061, obaja zastúpení advokátom: JUDr. Ján Pekar, AK so sídlom Potočná 191/39, Skalica proti žalovanej: Mgr. E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, I., o zaplatenie sumy 12.293,21 eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 20. decembra 2018 č.k. 7C/139/2016-133 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, v ktorej súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2/ sumu 12.293,21 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku spolu so závislým výrokom o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca 2/ má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím zastavil konanie v časti medzi žalobcom 1/ a žalovanou, ďalej uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2/ sumu 12.293,21 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanej priznal voči žalobcovi 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a žalobcovi 2/ priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keď o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 415, § 420 ods. 1, 3, § 442 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, § 193 CSP, § 5 ods. 1, 2 písm. g), h), § 6 ods. 2 písm. b) zákona č. 596/2003 Z.z., § 5 ods. 1 veta prvá vyhlášky Ministerstva školstva SR č. 306/2008 Z.z., § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním si súd ustálil, že žalobca preukázal svoje tvrdenia o vzniknutej výške škody nielen listinnými dokumentmi nachádzajúcimi sa v pripojenom trestnom spise, ale podporne svedeckou výpoveďou hlavne ekonómky M.. Súd mal preukázané, že finančné prostriedky rodičovského združenia sa evidovali osobitne, odovzdávali riaditeľke MŠ proti podpisu a slúžili na účel, na ktorý sa od rodičov vyberali. Konkrétne sa takto vybrali sumy: 397 eur na plavecký výcvik detí, 600 eur na kúpu dreveného domčeka, 575 eur (celkovo bola vybraná suma 700 eur) na kúpu pohoviek od firmy Nomiland s.r.o., 500 eur na kúpu fotoaparátu, koberca, kníh a divadla. Z listín súdu vyplynulo, že žalovaná vyššie uvedené peniaze nepoužila na určený účel, lebo predmetné veci platila z riadnych účtov alebo z pokladne žalobcu 2/. Svedkyňa Matúšová súdu potvrdila, že v pokladni sa nenachádzajú doklady o vklade súm od rodičovského združenia, ale len výdavkové doklady k vyššie uvedeným sumám. Svedkyňa doplnila, že ak by aj uvažovala, že žalovaná zabudla pri vklade peňazí do pokladne vystaviť príjmový doklad, tak by stav pokladne musel sedieť, ale

nesedel. Ďalej mal súd preukázané, že žalovaná platila z peňazí vybraných z pokladne či účtu žalobcu 2/ veci, ktoré sa MŠ Radošovce ani v jeho areály nenachádzajú. Niektoré veci boli nájdené políciou pri domovej prehliadke v jej domácnosti, tie boli vrátené poškodenému a za tie si preto ani náhradu škody neuplatňuje. Žalobca 2/ si uplatňuje náhradu za škodu len za veci, ktoré chýbajú a v majetku sú evidované. Konkrétne : 1) suma 23,98 eur za kreslo a dáždňik, 2) suma 1,69 eur za panvicu, 3) 2 x Barbie domček celkovo za 485,52 eur, 4) suma 681,26 eur predstavujúca sumu za stojany na notebook 79,60 eur, 3 ks USB kľúče za 146,77 eur, lampička k notebooku v hodnote 6,90 eur, 1 x Kožené kreslo Otto Office, videokamera v hodnote 395 eur. Ďalej mal súd preukázané, že žalovaná platila z peňazí z pokladne, či účtu žalobcu 2/ veci, ktoré neslúžili na účel pre potreby MŠ Radošovce, pritom veci sa ani v MŠ nenachádzajú alebo bol zrealizovaný výber sumy za účelom platby, ale platba zrealizovaná nebola (ale peniaze neboli vrátené) a preto aj tieto platby žaluje žalobca 2/ titulom náhrady škody. Konkrétne ide o : 1) vybranú sumu 228 eur na úhradu pre MEDISON s.r.o. , ktorá reálne nebola zaplatená; 2) vybraná suma 420 eur za revíziu kotla pre LOVI s.r.o., ktorá reálne nebola uhradená; 3) vybranú sumu celkovo 3.511 eur (2 x 1.125,- eur +1.261 eur) za dodávku plynu pre SPP, a.s., pritom reálne a preukázateľne bolo zaplatené prevodom cez účet.; 4) vybraná suma 1932 eur z účtu a chýbajú doklady na preukázanie z jej naložením; 5) vybraná suma 129 eur na didaktické pomôcky nebola použitá na jej zaplatenie; 6) vybraná suma 207,86 eur výživové doplnky (vitamíny), ktoré z vybranej sumy zaplatené neboli; 7) suma 27,70 eur za dámske čižmy od Mixér, s.r.o. objednané žalovanou; 8) suma 49 eur za dámske čižmy od Mixér, s.r.o. objednané žalovanou (v účtovníctve je na doklade výberu uvedený účel: kúpa kníh); 9) suma 429,48 eur použitá na tovar špecifikovaný v ods. 2.17 odôvodnenia rozsudku, pritom v trestnom konaní bolo preukázané, že išlo o sfaľované doklady, keďže boli z obchodov z rôznych miest, všetky vystavené v ten istý deň a hodinu a sú bez čiarového kódu); 10) vybraná suma 128,80 eur za účelom kúpy čistiacich potrieb, ale za peniaze bol zaplatený rotoped objednaný žalovanou; 11) suma 6,48 eur za orchideu a vonnú sviečku, ale ako účel výberu bola uvedená kúpa hygienických potrieb; 12) vybraná suma 9,97 eur na interiérové doplnky, ale kúpila za to vonné sviečky a kvetináče; 13) vybraná suma 74,31 eur na interiérové doplnky, ale žalovaná za to kúpila: vysokú skrinku do kúpeľne, skrinku pod umývadlo, sadu tanierov, čistič na kožu, fotorám, pochromovanú batériu, vonné sviečky a ďalšie veci z obchodu IKEA ; 14) vybraná suma 10,99 eur na spotrebný materiál , ale kúpila žalovaná reálne farebné slúchadlá ; 15) suma 45,98 eur za dva ventilátory, ktoré v MŠ nie sú; 16) suma 70,30 eur vybraná na maliarske potreby, ale boli kúpené veci: nastaviteľného dreveného kresla a farebné vankúše a podsedačky z obchodu IKEA; 17) 25 eur za novú vodovodnú batériu, ktorá ale nainštalovaná v MŠ nebola; 18) suma 15,79 eur vybraná z pokladne na knihy, ale boli za sumu kúpené lieky; 19) suma 1.707,10 eur ako rozdiel zostatku pokladne za rok 2011, ktorý sa tam reálne nachádzal a mal reálne nachádzať (súd odkazuje na ods. 2.27 odôvodnenia tohto rozsudku).

4. Na základe vyššie uvádzaných skutočností a preukázateľne vzniknutej škody, súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v celom rozsahu a preto jej vyhovel. Žalovaná v rámci konania nežiadala o splatenie sumy v splátkach a preto súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalovanú sumu jednorázovo. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi 2/ priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. Žalobkyňa 1/ zobrala žalobu späť bez uvedenia dôvodu, čím zaviniła konanie vo vzťahu k nemu, preto v jeho prípade bola v konaní úspešnou žalovaná a to je dôvod, prečo jej súd priznal voči žalobkyni 1/ nárok na náhradu trov konania 100 %. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne o výške náhrady trov konania.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná a uviedla, že nie je si vedomá takej vysokej škody a stále trvá na tom, že chýbajú prvotné doklady. Je toho názoru, že tak ako ich mohla zobrať ona, tak ich mohla zobrať aj N. Z., ktorá mala kľúče od materskej školy. Taktiež uviedla, že nesúhlasí s vyčíslenou sumou, keď sú tam nedostatky, prečo má dvakrát platiť to, čo si už obecný úrad zobral a dostal späť. Namietala, že nikto jej žiadne splácanie nenavrhol a už vôbec nie konkrétnu sumu. Nesúhlasila s rozsudkom a to z dôvodu spornosti nasledovných bodov: bod 2.8 - USB kľúče boli vrátené, kožené kreslo je u pani A. doma, videokamera je taktiež vrátená, o čom by mal byť záznam na kriminálke PZ Skalica. Bod 2.15 - pracovná obuv spadala pod fakturáciu vedúcej jedálne. Bod 2.27 - suma 1.707,10 eur, odovzdala priamo na kriminálke v Skalici priamo do rúk vyšetrovateľa pána Hlavinu. Bod 2.4 - chýba komoda, ktorá mi bola spolu so stolom a knižnicou pri domovej prehliadke zabavená. Žiadna kúpeľná skrinka a skrinka pod umývadlo pri domovej prehliadke neboli nájdené vyšetrovateľom. Žiadnu kreditnú kartu nikdy nemala a nepoužívala. Taktiež uviedla, že výpoveď Ing. Koščárika nie je pravdivá a uviedla, že ona doniesla doklady v dohodnutom termíne na Obecný úrad, ale keďže vyhodili

jej právnik, nadobudla pocit neistoty a preto doklady odovzdala na vlastnú žiadosť na kriminálke PZ Skalica vyšetrovateľovi Hlavinovi. Barbie domčeky - uviedla, že upozorňovala, že sú zle účtované, ale nikto ju nepočúval.

6. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 21.02.2019 č.k. 7C/139/2016-153 vyzval žalovanú, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia doručila súdu doplnené a opravené odvolanie v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 CSP a § 363 CSP v dvoch vyhotoveniach o nasledovné náležitosti, a to akej veci sa týka a čo sa ním sleduje, v akom rozsahu predmetný rozsudok napáda, uvedie dôvody z akých rozhodnutie považuje za nesprávne a z odvolania musí byť zrejmé, čoho sa žalovaná domáha, t.j. odvolací návrh. Zároveň súd poučil žalovanú, že pokiaľ v príslušnej lehote odvolanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nebude možné v odvolacom konaní pokračovať, odvolací súd odmietne odvolanie v súlade s § 386 písm. d) CSP.

7. Žalovaná podaním zo dňa 27.03.2019 reagovala na výzvu súdu ohľadne odstránenie vád odvolania, v ktorom podaní zo dňa 27.03.2019 uviedla, že nesúhlasí s výškou sumy a rozsudok napáda v bodoch pri odôvodnení bod 2.3, 2.4, 2.6, 2.8, 2.10, 2.12, keď nesúhlasí s výškou sumy. Uviedla, že starosta obce riadne vykonal inventarizáciu, nič nechýbalo a všetko je zachytené v spise. Po pol roku si pán starosta zmyslel, že niečo nie je v poriadku a násilne ju odvolal a poslal k nej domov vyšetrovateľov, ktorí obmedzovali jej slobodu. Na základe uvedeného teda nesúhlasí s rozsudkom v sume, ktorá nie je adekvátna, nie je si vedomá až takej vysokej sumy. Považuje ju za zmanipulovanú, keď chýbajú prvotné doklady z účtovníctva.

8. K odvolaniu žalovanej zaslal písomné vyjadrenie žalobca 2/ v ktorom uviedol, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a navrhuje ho potvrdiť. K položke 2.4 uviedol, že komoda bola vrátená, ale nebola vrátená panvica v hodnote 1,69 eur, ktorú sumu si u žalovanej uplatňuje. Pri domovej prehliadke žalovaná vrátila z vecí patriacich škôlke iba komodu, stôl a knižnicu, panvicu však v žiadnom prípade nevrátila. V položke 2.8 žalovaná uviedla, že USB kľúče mali byť vrátené a kožené kreslo by malo byť u pani A.. Nie je však vôbec pravdou, že by žalovaná vrátila USB kľúče a tiež sa u pani A. nenachádza žiadne kreslo, ktoré patrilo škôlke. K tomuto tvrdeniu žalovaná nepredložila žiaden konkrétny dôkaz. K položke 2.15 žalobca 2/ uviedol, že v danom prípade kontaktovali priamo spoločnosť, u ktorej mala byť tzv. pracovná obuv objednaná, išlo o spoločnosť Mixer, s.r.o. a samotná žalovaná si u danej spoločnosti za peniaze škôlky kúpila dámske čižmy, ktoré jej dopravná spoločnosť aj doručila. K položke 2.27 žalobca 2/ uviedol, že nie je pravdou, že by žalovaná vrátila sumu 1.707,10 eur prostredníctvom vyšetrovateľa Hlavinu. Kontrolou pokladne bolo zistené, že žalovaná uvádzala zostatok pokladne vo výške 1.762,20 eur, avšak v skutočnosti tam mal byť zostatok vo výške 3.469,30 eur a tak sa žalovaná obohatila o sumu 1.707,10 eur. V časti týkajúcej sa barbie domčekov žalovaná uviedla, že upozorňovala, že sú zle zaúčtované, v tejto časti je jej stanovisko nezrozumiteľné a nie je zrejmé, o aké zlé zaučovanie ide. K barbie domčekom zistili, že 20.01.2010 podľa účtovných dokladov mala žalovaná kúpiť pre materskú škôlku barbie domček v hodnote 342,72 eur, avšak tento sa v materskej škôlke nikdy nenachádzal ani nenachádza. K ostatným tvrdeniam žalovanej žalobca 2/ uviedol, že ide o jej subjektívne tvrdenia a ak mala žalovaná výhrady voči výpovedi pani Kristínikovej, mala tieto svoje výhrady jednoznačne definovať, čo však počas celého trestného konania, ani v rámci civilného konania neuviedla. Žalovaná tiež neuviedla, v čom bola nepravdivá výpoveď Ing. C. a taktiež neuviedla, čo konkrétne mala vziať pani N. Šedivá. V položke 2.10 žalobca 2/ uviedol, že spoločnosť LOVI, s.r.o. uviedla, že v roku 2011 žiadnu revíziu kotlov v materskej škôlke nerobila a v prípade, ak žalovaná zaúčtovala sumu 420,- eur za službu, ktorú mala vykonať firma LOVI, s.r.o. v roku 2011, tak preukázateľne takúto službu nevykonala. K položke 2.12 žalovaná iba uviedla, že nevie o aké peniaze má ísť, avšak žalovaná uskutočnila prevod z účtu materskej škôlky v sume 1.932,- eur, pričom v pokladni a v účtovníctve nebol nájdený žiaden doklad o použití tejto sumy. Žalobca má voči žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané

náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1,2 CSP potvrdiť.

10. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 7C/139/2015 je návrh žalobcu 2/, ktorým sa domáha od žalovanej zaplata sumy 12.293,21 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobe žalobcu 2/ vo vzťahu k žalovanej v celom rozsahu vyhovel a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľkou, ktorá namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

12. Čo sa týka rozhodnutia vo veci samej, odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

13. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

14. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd sa s týmto odôvodnením súdu v plnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

15. V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 Civilného sporového poriadku. Ak aj žalovaná v odvolaní poukazuje na nesprávne skutkové zistenia, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa ustanovenia § 383 Civilného sporového poriadku viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

16. Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

17. Hodnotenie dôkazov v zmysle ustanovenia § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Prítom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

18. Súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého má súd uviesť, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd má povinnosť dbať na tom, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané žalovanou v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie.

19. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ustanovenia § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zoberal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje hore uvedenému zákonnému ustanoveniu. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku je možné teda napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, nesprávnosť ktorého možno usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

20. Správne súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle § 193 CSP je viazaný trestným rozkazom Okresného súdu Skalica č. k. 4T/79/2013-419 zo dňa 21.3.2016 (právoplatný 17.5.2017) o tom, že žalovaná spáchala trestný čin v súvislosti s hospodárením s peniazmi a majetkom MŠ Radošovce. (uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 242/2004 zo dňa 31.8.2004). Z toho si súd mohol ustáliť, že žalovaná svojim konaním ako riaditeľka rudiaca materskú školu porušila právne povinnosti tým, že efektívne nevyužívala finančné prostriedky určené na zabezpečenie školského zariadenia a riadne nehospodárila s majetkom v správe alebo vo vlastníctve tohto zariadenia, čím sa dopustila sprenevery v zmysle § 213 ods. 1, 2 písm. a) TZ, žalobcovi 2/ spôsobila škodu. Na základe tejto skutočnosti nie je podstatné tvrdenie žalovanej, že ona účtovníctvu nerozumela a nekontrolovala ho a nemôže sa tým vyvinieť, lebo priamo zo zákona jej ako „riaditeľke“ vyplýva povinnosť riadneho hospodárenia (§ 5 ods. 2 písm. g), h) zákona č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a zodpovednosť v súvislosti s touto povinnosťou. Týmto konaním bola žalobcovi 2/ spôsobená škoda, keďže sa zmenšil jeho majetok.

21. Podľa ustálenej judikatúry škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

22. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru (R 22/1979), v zmysle ktorej rozsah viazanosti civilného súdu rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, je

daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň okolnosťami významnými pre rozhodnutie o náhrade škody. Znaky trestného činu sú uvedené jednak vo všeobecnej časti Trestného zákona a jednak v osobitnej časti Trestného zákona. Znakmi skutkovej podstaty trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) TZ sú spôsobenie škody poškodenému (žalobcovi 2/) páchatelom trestného činu (žalovanou) trestným činom - konaním opísaným v § 213 ods. 1, 2 písm. a) TZ, teda civilný súd je viazaný aj závermi trestného súdu o tom, kto škodu spôsobil, komu bola spôsobená a že škoda bola spôsobená v príčinnej súvislosti s protiprávnym úkonom majúcim znaky trestného činu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje tiež na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obdo 41/2011 <<http://merit.slv.cz/1Obdo41/2011>> zo dňa 17.05.2012, v ktorom sa okrem iného uvádza, že v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 269/2011 <<http://merit.slv.cz/I.US269/2011>> - 55 zo dňa 23.11.2011 ústavne súladný výklad ustanovenia § 135 ods. 1 OSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/>> (v súčasnosti § 193 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>) si vyžaduje, aby súdy zúčastnené na rozhodovaní o veci náhrady škody boli viazané odsudzujúcim rozsudkom trestného súdu vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia a trestným súdom zistené, čo platí aj o zistení vzniku škody u poškodeného v dôsledku protiprávneho konania odsúdeného. Nerešpektovanie záverov právoplatného trestného rozsudku (v tomto prípade trestného rozkazu) je v rozpore s princípom právnej istoty. Z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky vyvodil záver, že žalovaný nielenže môže, ale v zásade musí byť zaviazaný v občianskoprávnom konaní na náhradu škody spôsobenej trestným činom, ak existuje právoplatný rozsudok vydaný v trestnom konaní, ktorým bol žalovaný odsúdený za trestný čin, ktorého znakom skutkovej podstaty je „spôsobenie škody inému“ a poškodený bol so svojím riadne uplatneným nárokom odkázaný na občianskoprávne konanie.

23. Vzhľadom na odvolacie námietky žalovanej s prihliadnutím na súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, odvolací súd uvádza, že tieto námietky nie sú dôvodné. Súd prvej inštancie správne uzatvoril, že zo strany žalovanej nebola vrátená panvica v hodnote 1,69 eur a pri domovej prehliadke žalovaná vrátila z vecí patriacich žalobcovi 2/ iba komodu, stôl a knižnicu. Podľa tvrdení žalovanej USB kľúče ako aj videokamera mali byť vrátené a kožené kreslo by malo byť u pani A., avšak z trestného spisu nevyplýva, že by žalovaná vrátila USB kľúče a videokameru a žalovaná taktiež žiadnym spôsobom nepreukázala, že by sa u p. A. nachádzalo kreslo, ktoré patrí žalovanému 2/. Taktiež nebolo v konaní preukázané, že by žalovaná vrátila sumu 1.707,10 eur a to prostredníctvom vyšetrovateľa Hlavinu, ktorá skutočnosť nevyplýva ani z trestného spisu a ani žalovaná nepredložila o tejto skutočnosti žiaden dôkaz. Ohľadne Barbie domčeka bolo z účtovných dokladov zistené, že žalovaná dňa 20.01.2010 kúpila pre žalobcu 2/ Barbie domček v hodnote 342,72 eur, avšak tento sa u žalobcu 2/ nikdy nenachádzal. Taktiež nie je dôvodná námietka žalovanej ohľadne zaúčtovania sumy 420 eur za revíziu kotlov, nakoľko správne súd prvej inštancie správne ustálil, že spol. LOVI, s.r.o. v roku 2011 žiadnu revíziu kotlov v materskej škôlke nerobila a preto ak žalovaná zaúčtovala sumu 420,- eur za službu, ktorú mala vykonať firma LOVI, s.r.o. v roku 2011, tak preukázateľne takúto službu táto spoločnosť nerealizovala. Z účtovných dokladov taktiež vyplýva, že žalovaná uskutočnila prevod z účtu žalobcu 2/ v sume 1.932,- eur, pričom v pokladni a v účtovníctve nebol nájdený žiaden doklad o použití tejto sumy.

24. Odvolací súd taktiež posúdil ako nedôvodné námietky žalovanej týkajúce sa svedkov C. a Ing. C., ktoré námietky z jej strany predstavujú len subjektívne hodnotenie ich výpovede bez uvedenia konkrétnych skutkových okolností nadväzujúcich na prejednávanú vec.

25. Vzhľadom na uvedené odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a obsahu spisu konštatuje, že prvoinštančný súd vyhovel žalobe žalobcu 2/ dôvodne po správnom právnom posúdení veci a pri aplikácii relevantných zákonných ustanovení. Preto odvolací súd posúdil napadnutý výrok aj so závislým výrokom o trovách ako vecne správny a rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>).

26. Žalobca 2/ má voči žalovanej podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalobca 2/ bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, v súlade s ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

28. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).